

4. Lukasz Wyrzykowski Dairy Scenarios for Future: The “New Normal”. Presentation at the 23rd IFCN Dairy Conference “Next Generation of Dairy Farming & Dairy Farmers”, May 29th -31^s, Kiel, Germany.

5. Hemme (ed.) 2021: IFCN Dairy Report 2021, IFCN, Kiel, Germany.

6. The European Green Deal. European Commission, Brussels, 11.12.2019. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1576150542719&uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

Левіна-Костюк М.О.,

*к.е.н., асистент кафедри менеджменту
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна*

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ДІЛОВОГО ПРОТОКОЛУ ТА ВЕДЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

В умовах воєнного часу дипломатична діяльність є одним з пріоритетних інструментів для забезпечення економічної стабілізації за рахунок поглиблення співпраці на міжнародній арені. Дипломатична служба України забезпечує формування та реалізацію зовнішньої політики держави, в тому числі і в галузі економіки, та забезпечує ефективне управління нею. В цьому аспекті обрана тема набуває значної актуальності.

Метою статті є виділення та дослідження характерних рис ділового протоколу та ведення дипломатичної діяльності в Україні задля визначення напрямів розвитку економічної діяльності на засадах поглиблення зовнішньої співпраці.

Активізації розвитку української дипломатії сприяло набуття суверенітету державою у 1990 р. Після проголошення незалежності у 1991 р. дипломатична діяльність Україна була направлена на затвердження міжнародної правосуб'єктності на світовій арені. Понад 170 країн визнали незалежність України і сприяли активізації дипломатичної діяльності. За рахунок цього Україна стала членом більше ніж 90 міжнародних організацій, уклала та приводить у дію понад 2000 міжнародно-правових документів [1].

Як зазначає президент України В. Зеленський: “Зовнішня політика України сьогодні потребує чотирьох речей: швидкості, креативності, амбітності та результативності”[2]. Саме на цьому формується стратегічний напрямок дипломатичної діяльності в сучасний період.

Державний протокол та дипломатична діяльність України засновані на засадах та правилах прописаних в Указі Президента 2002 р. «Про Державний Протокол і Церемоніал України» [3].

Система протокольної служби України складається із ряду управлінь, при цьому Управління Державного Протоколу та Церемоніалу Президента України, забезпечує координацію та методичну підтримку всіх елементів системи, що позначено пунктирними лініями (рис.1).

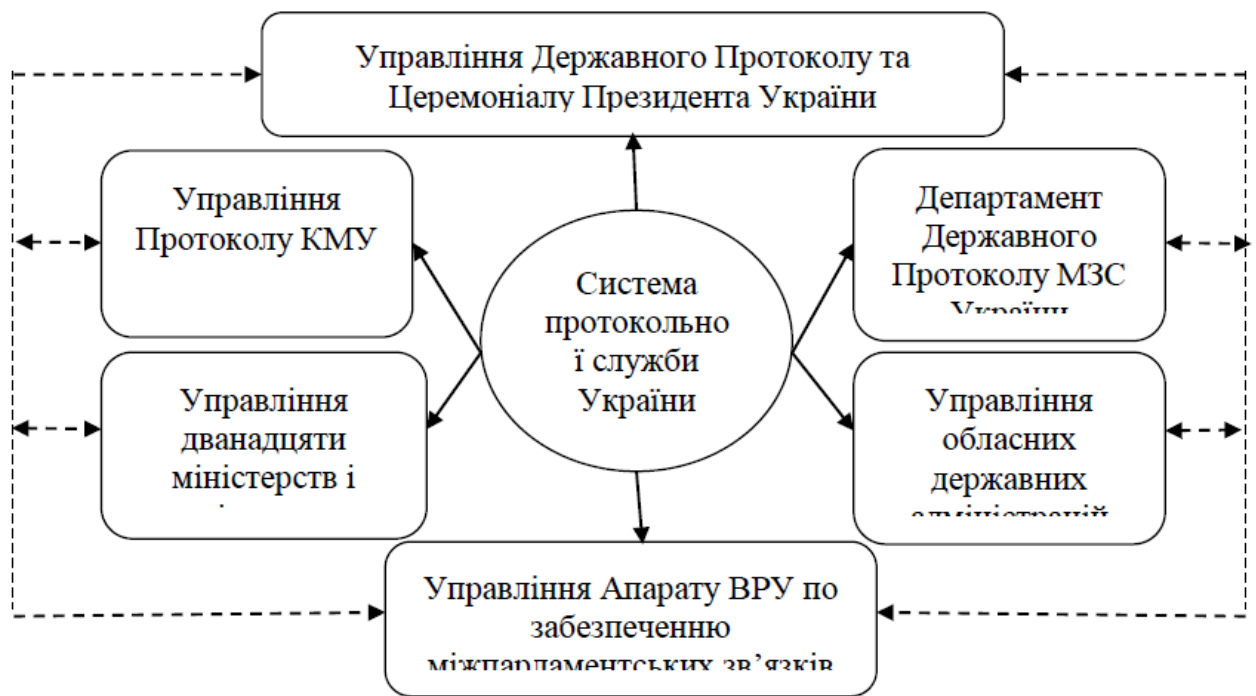

Рис. 1. Система протокольної служби України

Розроблено автором на основі джерела [3]

Основні функції, що покладені на службу передбачають організацію та управління проведенням офіційних ділових зустрічей та передбачають подачу рекомендацій Президенту, Прем'єр міністру, Голові Верховної ради, міністру закордонних справ України з приводу ряду питань (рис. 2).

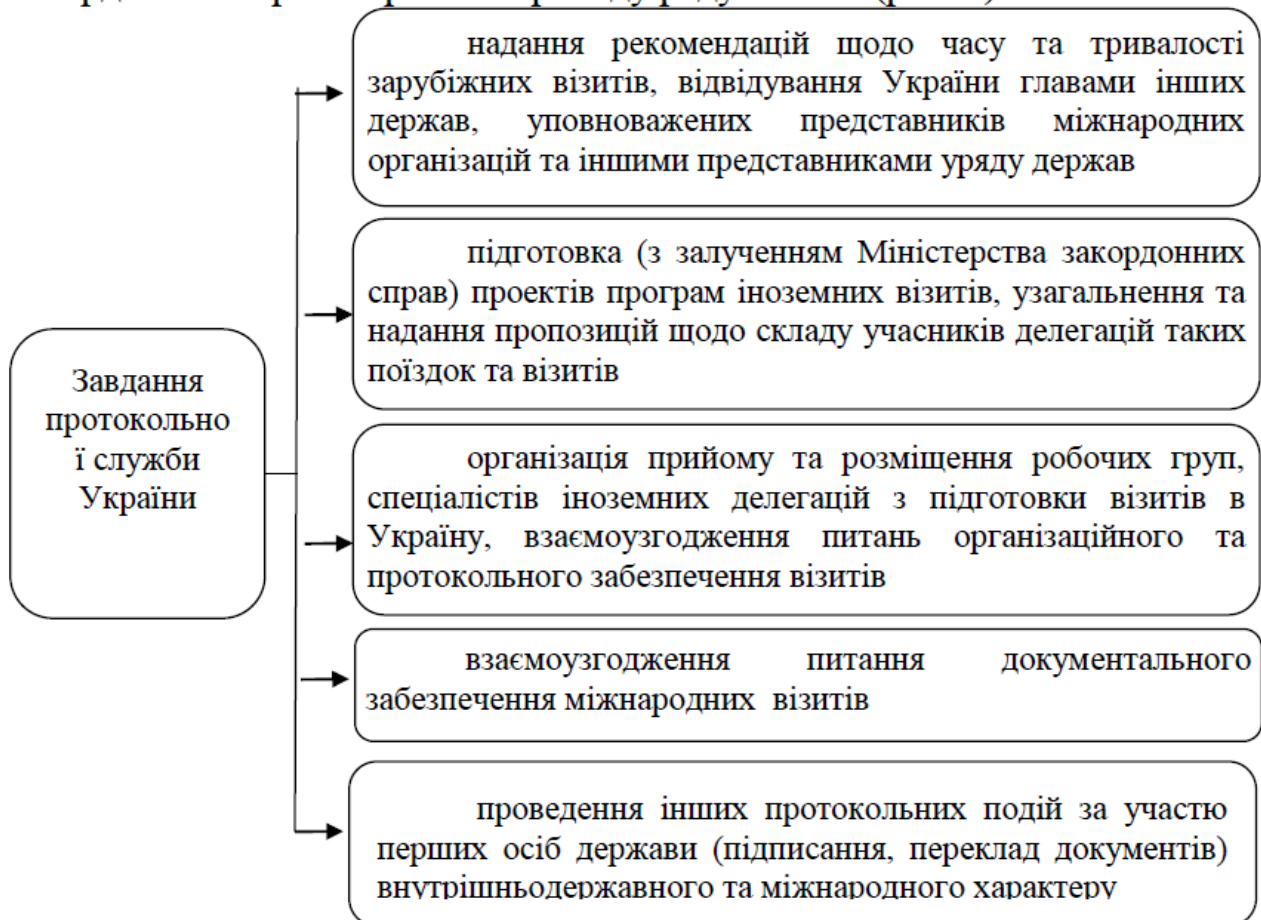

Рис 2. Завдання протокольної служби України

Розроблено автором на основі джерел [1,3]

Дипломатична служба України є одним з елементів державної служби, що має дуже специфічні функції, за рахунок того, що на її меті стоїть побудова та реалізація зовнішньої політики держави.

Ефективне ведення дипломатичної діяльності є однією з основних умов здійснення державою власних функцій, досягнення стратегічних завдань зовнішньої політики України. Охарактеризувати його можна з зазначенням ряду кроків, що мають стратегічний характер для майбутнього розвитку (табл. 1).

Таблиця 1 - Визначні дипломатичні кроки України на світовій арені

Досягнення	Характеристика
<i>Інтеграція до НАТО</i>	1990 р. включення до програми щодо співпраці «Партнерство заради миру». Об'єднані військові збори та навчання Україна - НАТО. 1997 р. підписання «Хартії про особливе партнерство між Україною та Організацією Північно-Атлантичного договору». Початок функціонування представництва України при НАТО та Центру інформації та документації Альянсу в Україні. 2019 р. затвердження на конституційному рівні стратегічного напрямку України на здобуття повноправного місця в ЄС і НАТО. 2020 р. закріплення статусу Партнера НАТО з розширеними можливостями.
<i>Угода про Асоціацію з Європейським Союзом</i>	1990 р початок Європейської інтеграції України, як один з стратегічних напрямів розвитку. 2014 р. підписання економічної та політичної частини Угоди про Асоціацію України з Європейським Союзом про тісну соціально-економічну співпрацю, що сприяло активізації торгівлі та освітньому обміні, стало поштовхом до децентралізації. 2016 р. виникнення урядових посад заступників міністра з євроінтеграції, а також віце прем'єра з європейської та євроатлантичної інтеграції. 2022 р. виконання на 70% Україною своїх зобов'язань за Угодою про асоціацію з Європейським Союзом завдяки законодавчим змінам та впровадженню стандартів і усвідомлення важливості виконання встановлених юридичних процедур для отримання членства в ЄС.
<i>Світовий безвізовий режим</i>	2017 р. отримання Україною безвізового режиму з Євросоюзом. Системна робота над підписанням багатосторонніх угод з об'єднанням держав та двосторонніх угод з іноземними країнами про безвіз. Безвізовий режим чи отримання візи на місці у 144 держав.
<i>Статус кандидата до Євросоюзу</i>	28.02.2022 р. подання заявки на вступ до ЄС. Прискорення євроінтеграції внаслідок повномасштабного вторгнення Росії, попри те, що Угода про Асоціацію 2014 р. не передбачала членство в ЄС, 23.06.2022 р. на саміті Євросоюзу Україна отримала кандидатський статус.
<i>Тактика створення малих союзів</i>	запроваджена президентом В. Зеленським політики створення малих союзів задля посилення позицій в Центральній та Східній Європі: Асоційоване тріо (Грузія, Республіка Молдова, Україна), Люблінський трикутник (Україна, Польща, Литва). 2022 р. створення безпекового союзу на рівні Лондона, Варшави та Києва.
<i>Відкрита дипломатія</i>	просування позитивного іміджу держави за кордоном, через формування інтересу до культури, мови та історії держави, сприяння продовженню співпраці з країнами світу. 2017 р. створення при МЗС Українського інституту, з метою об'єднання культурних заходів різних країн разом з Україною, проведення аналізу громадської думки іноземців з приводу двосторонніх відносин з Україною.

Розроблено автором на основі джерел [2,4,5]

Згідно з проведеним дослідженням, виявлено, що стратегічний план діяльності України направлений на процес інтеграції у європейський простір, з одночасним налагодженням та розвитком контактів з країнами Латинської Америки, Африки та Азії.

Значна підтримка України Америкою та Євросоюзом у важкі воєнні часи забезпечує значний вплив не тільки на політичну сферу та безпосередньо військову, а має великий ефект на економічну сферу країни.

Тісна співпраця та розвиток дипломатичних стосунків України забезпечує можливість виходу на нові ринки підприємств, отримувати ними спрощення умов ведення власного бізнесу в світовому просторі. Саме тому дипломатична діяльність з дотриманням правил ділового протоколу в теперішній час стає основою майбутнього добробуту та ефективного розвитку сфер економіки України.

Література:

1. Чичкало-Кондрацька І.Б., Новицька І.В. Конспект лекцій «Дипломатичний та діловий протокол». – Полтава: НУІП, 2020. – 70 с.

2. Зеленський В.О. Промова на конференції «Дипломатія 30. Стратегія сильної держави» від 21.12.2001р. URL: <https://president.gov.ua/news/zovnishnya-politika-ukrayini-sogodni-potrebuye-chotiroh-rech-72205>

3. Указ Президента «Про Державний Протокол і Церемоніал України» від 22.08.2002 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/746/2002#Text>

4. Браїлян Є. Топ-10 перемог зовнішньої політики України. URL: <https://armyinform.com.ua/2022/08/24/top-10-peremog-zovnishnoyi-polityky-ukrayiny/>

5. Стефанішина О. Промова на відкритті комунікаційної кампанії «Разом ми Європа» від 21.08.2022р. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3555142-ukraina-na-70-vikonala-zobovazanna-za-ugodou-pro-asociaciu-z-es-i-cekae-asnosti-stefanisina.html>

Лесюк В. С.,

аспірант кафедри економіки та міжнародних економічних відносин,

Полтавський державний аграрний університет,

м. Полтава, Україна

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ПІД ЧАС ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ В ГЛОБАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР

Особливістю сучасного глобального економічного простору є поглиблена інтернаціоналізація національних економік, що супроводжується зближенням та розвитком економічних взаємозв'язків між різними країнами світу. Це відбувається внаслідок економічної зрілості, розширення ринку праці, ресурсних потреб та перевиробництва продукції, яка може бути затребувана на міжнародному ринку.